

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Phaedri Avgusti Liberti Fabvlarvm Aesopiarvm Libri V.

Phaedrus

Rintelii, MDCCXXXVIII

VD18 13044567

Fab. V. Vacca et Capella, Ouis et Leo.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17134

sum carnis, illius effigiem in aqua, velut in speculo, aspicit, aliamque putat ab alio ferri praedam, quam rapere posset. Inhians vero isti sua fallitur auaritia: ut, quem ore tenebat, cibum dimitteret: neque alium attingeret, quem petebat ab umbra.

F A B. V.

Vacca et Capella, Ovis et Leo.

Nunquam est fidelis cum potente societas:
Testatur haec fabella propositum meum.

Vacca et Capella, et patiens Ovis iniuriae,
Socii fuere cum Leone in saltibus.

Hi cum cepissent ceruum vasti corporis:

Sic est locutus, partibus factis, Leo:

Ego primam tollo, nominor quia Leo;

Secundam, quia sum fortis, tribuetis mihi;

Tum quia plus valeo, me sequetur tertia:

Malo afficietur, si quis quartam tetigerit.

Sic totam praedam sola improbitas abstulit.

Aequalium incunda societas.

Cum potentiore nunquam tuta societas: quod hac mea demonstratur fabella. Vacca et Capella, et Ovis, cum Leone, ad praedam in saltibus captandam, foedus inierunt. Cum ceruum iustae magnitudinis cepissent: discerptum Leo sociis totidem partibus proposuit: et prima pars, dixit, mihi cedit, quia leo sum: alteram facile potestis tribuere mihi, quia fortis sum: tertiam mihi sumo, quia rex quadrupedum vobis impero: quartam impune absumserit nemo. Sic vnus Leo, non sine sociorum

esurientium ludibrio, totam sibi seruauit praedam.

FAB. VI.

Ranae ad Solem.

Vicini furis celebres vidit nuptias
 Aesopus, et continuo narrare incipit:
 Vxorem quondam Sol quum vellet ducere:
 Clamorem Ranae sustulêre ad sidera.
 Conuicio permotus quaerit Iupiter
 Caussam querelae: quaedam tum stagni incola,
 Nunc, inquit, omnes vnus exurit lacus,
 Cogitque miseras arida sede emori.
 Quidnam futurum est, si crearit liberos?

Iniqua malorum proles.

Aesopus vicinos vidit furis celebrare nuptias:
 et hanc narrauit fabulam. Cum sol quondam
 vxorem ducere vellet: ranae trementes et eiu-
 lantes clamorem ediderunt longe maximum:
 qui ad sidera surgens permouit Iouem, vt que-
 relarum caussam cognoscere cuperet. Sub-
 moesta ex ranis et promta quaedam, nunc, re-
 spondit, o! diuum Pater atque hominum rex,
 sol vnus suis radiis omnes lacus exurere con-
 sueuit, atque misellas nos cogere, terris exsicca-
 tis, emori. Quid, obsecro, fiet, si quando fi-
 lios procreauerit?

FAB. VII.

Vulpes ad personam tragicam.

Personam tragicam forte Vulpes viderat:
 O quanta species, inquit, cerebrum non habet.
 Hoc illis dictum est, quibus honorem et gloriam
 Fortuna tribuit, sensum communem abstulit.

Prae-